

zondag 30 april

**JEZUS CHRISTUS IS GISTEREN EN HEDEN
DEZELFDE EN TOT IN EEUWIGHEID.**

Bijbellezing: Hebreëën 13, 1-8

Het thema van deze preek '*Jezus Christus is gisteren en heden Dezelfde en tot in eeuwigheid*' is een zinnetje uit het laatste gedeelte van de Hebreëënbrieff. Misschien is het u ook opgevallen tijdens het lezen uit de Bijbel: dit zinnetje is eigenlijk een soort bijzinnetje. Een soort invoeging van de schrijver van de Hebreëënbrieff. Want eigenlijk was de schrijver bezig met het geven van allemaal opdrachten, aanwijzingen en aansporingen. Hij schreef: 'laat de broederliefde (de liefde in de gemeente) blijven'. 'Vergeet niet gastvrij te zijn'. 'Denk aan degenen die gevangen zitten.' 'Houd het huwelijk in ere.' 'Wees niet hebzuchtig, maar tevreden met wat je hebt.' 'Houd de voorgangers, degenen die jullie gemeente hebben geleid ten voorbeeld.' En dan opeens tussen al die aansporingen in: 'Jezus Christus is gisteren en heden Dezelfde en tot in eeuwigheid.' Eigenlijk valt deze zin een beetje uit de toon - het is in ieder geval geen aansporing - maar ik denk dat de schrijver zich geroepen voelde om dit opeens te schrijven, toen hij die laatste zin 'denk aan uw voorgangers' schreef. Dat 'denk aan uw voorgangers', dat schreef de schrijver van de Hebreëënbrieff, omdat de gemeenten aan wie hij schreef, het op dit moment zwaar te verduren hadden. En waarschijnlijk hadden die voorgangers die de gemeenten in de jaren hiervoor hadden gediend, het ook zwaar te verduren gehad. Zo gaat dat namelijk altijd met Christus' kerk die vervolgd wordt: de pijlen worden allereerst op de voorgangers gericht om zo heel de gemeente te treffen. Nu, deze voormalige voorgangers hebben waarschijnlijk stand gehouden, ondanks alle tegenstand. En - dat was dan de aansporing van de Hebreëënbrieffschrijver - zo moesten de gemeenteleden ook stand houden, ondanks al die moeilijke dingen die er op hen af kwamen: 'denk aan die voorgangers die ook stand hebben gehouden!'

Maar ja, die voorgangers waren allemaal ook voorbijgangers. Zij bleven niet voor eeuwig met de gemeente verbonden. Misschien dat zij hun geloofsvolharding wel met de dood hadden moeten bekopen (zoals ook veel van die geloofsvoorbeelden die in hoofdstuk 11 van de brief worden genoemd.) Voorgangers zijn voorbijganger, maar, zo schrijft nu de Hebreëënbrieffschrijver als bemoediging: Jezus Christus is geen voorbijganger! Hij blijft voor altijd bij de gemeente. Hij is gisteren, heden en ook morgen Dezelfde! Hij is altijd Dezelfde.

Ik denk dat dit bij de schrijver in zijn gedachten opkwam, toen hij over die voorgangers schreef. 'Ja, die voorgangers zijn ook maar mensen, mensen van de dag..., maar... wij hebben Jezus. Wij mogen geloven in Jezus Christus, Hij is gisteren, en vandaag en morgen Dezelfde. Tot in eeuwigheid!'

De schrijver van de Hebreëënbrieff - wij denken dat het Paulus of Barnabas is geweest - wil de lezers van zijn

brieff moet inspreken. Vertrouwen geven. Wij mogen vertrouwen op Jezus Christus, Die altijd Dezelfde is! Hoe klinkt dat voor ons als 21-eeuwse christenen...? Dat iets altijd hetzelfde is, of dat iemand altijd dezelfde is..., voor sommigen is dat misschien juist wel benauwend. Want eigenlijk is niets in onze maatschappij meer van lange duur. Niets blijft hetzelfde, want: stilstand is achteruitgang. Alles verandert dan ook: in de economie, in de techniek, in de zorg, in de politiek, in de muziek, in de kerk hoe kan het anders?. ... Misschien dat sommigen van u het daarom juist ook een verademing om deze boodschap uit de Hebreëënbrieff te horen. Een rustpunt in deze hectische wereld, waarin je misschien nauwelijks het tempo kan bijbenen: gelukkig, Christus blijft altijd Dezelfde! Wat er ook verandert..., Hij in ieder geval niet!

Doordat alles zo snel verandert in de wereld van vandaag, neemt ook de onzekerheid toe. Onzekerheid op allerlei terreinen. Onzekerheid op de beurs. Het vertrouwen in de economie herstelt nu dan na jaren eindelijk weer iets. Het vertrouwen in de zorg, ook een punt van aandacht: welke dokter moet je nu geloven in al die behandelingen, therapieën en ontwikkelingen die er zijn gekomen? Het vertrouwen in politieke leiders is ook een punt van zorg met al die nieuwe politiek en politieke leiders. Het vertrouwen in de kerk, dat is ook een punt van aandacht: al de veranderingen en ontwikkelingen - hoe noodzakelijk ook - hebben volgens mij nog niet bijgedragen aan meer stabiliteit, rust en vertrouwen. Vertrouwen, dat kan alleen als iets of iemand stabiel is, als je er zeker van op aankan dat diegene of datgene waar je op vertrouwt, de volgende dag niet opeens anders is, of iets anders zegt. Nu, in deze tijd, waarin ontwikkeling zo belangrijk is en stilstand achteruitgang betekent..., in deze tijd waarin vertrouwen soms zo'n lastig woord is geworden... in deze tijd mogen wij diezelfde woorden tot ons nemen waar de Hebreëënbrieffschrijver zijn lezers mee wilde bemoedigen: Jezus Christus, is gisteren en heden Dezelfde en tot in eeuwigheid.

De vraag is dan natuurlijk wel: Wie is Jezus? Wie was Hij gisteren en wie is Hij vandaag... en wie zal Hij dan in de dag van morgen blijken te zijn? Nu kan ik daar heel veel over zeggen en daar helemaal over gaan uitweiden, maar ik blijf vanmiddag heel dicht bij de woorden van de Hebreëënbrieffschrijver.

Als de schrijver van de Hebreëënbrieff in zijn brief over Jezus verteld, dan gebruikt hij heel vaak het beeld van de Hogepriester. De Hebreëënbrieffschrijver vertelt: Jezus is *de* Hogepriester. De Hogepriester bij uitstek. Niet zoals de hogepriester Aäron en al zijn nakomelingen. Dat waren allemaal gewone mensen. Zij offerden voor het volk, maar zij moesten ook voor zichzelf offeren want zij waren zelf ook niet volmaakt en hadden zelf ook zonden gedaan. Aäron en zijn nakomelingen waren daarbij ook nog eens mensen die een keer stierven. Net zoals de voorgangers van de gemeenten. Aäron en zijn nakomelingen waren als hogepriester ook allemaal voorbijgangers. Maar Jezus..., Jezus is *de* Hogepriester. De Hogepriester Die niet voor Zijn eigen zonden hoefde te offeren. Nee, Hij was de Hogepriester Die *Zichzelf* als offer gaf. Hij gebruikte geen bloed van offerdieren om het volk te verzoenen met God. Nee, Hij gaf Zijn eigen bloed... Hij

gaf Zijn bloed, toen Hij Zichzelf offerde aan het kruis... om de wereld met God in het reine te brengen, te verzoenen.

En Jezus is de eeuwige Hogepriester. Pasen, het moment waarop Jezus Zichzelf ten offer gaf aan het kruis, dat was dus niet 2000 jaar geleden. Het was ook niet twee weken geleden. Ja, toen was het inderdaad ook Pasen. Maar ook *vandaag is het Pasen!* En morgen weer. En overmorgen D.V. is het weer Pasen. Jezus is gisteren en heden Dezelfde en tot in eeuwigheid. Jezus Christus is de Hogepriester Die in de tuin van Getsemane en aan het kruis op Golgotha Zichzelf opofferde met allesgevendende liefde. Maar dit ontzagwekkende priesterwerk dat Hij voor ons deed, gaat nog steeds verder. Hij was gisteren en is vandaag, en ook morgen, onze Hogepriester. De eeuwige Hogepriester Die altijd, onophoudelijk, bij de hemelse Vader voor ons pleit... voor ons bidt... Zijn offer in herinnering brengt..., ons met God verzoent, ons met God in verbinding brengt.

Dus ook vandaag wordt er voor u gebeden in de hemel. Ook vandaag wordt uw naam in de hemel door de Heere Jezus Zelf genoemd. En ook morgen wordt voor uw zonden verzoening gedaan door de Hogepriester. Ik citeer een tekst uit Hebréeën 7: *omdat Hij blijft tot in eeuwigheid, heeft Hij een Priesterschap dat niet op anderen overgaat. Daarom kan Hij ook volkomen zalig maken (= redden) wie door Hem tot God gaan, omdat Hij altijd leeft om voor hen te pleiten.*

Ik vind dat zo'n mooi beeld om vast te houden...: voor mij zie ik het voorhof van de tempel. Dat heel grote plein waar allemaal mensen door elkaar lopen. Ik zie u daar ook tussenlopen. En u. En jij. En ik. En terwijl wij daar druk lopen, of stil zitten... gaat die Hogepriester, Jezus, voor ons het heiligdom binnen. Ja, Hij gaat het heilige der heilige binnen, die heilige ruimte waar alleen de Hogepriester mocht komen... om heel dicht bij God te zijn... en om *ons* heel dicht bij God te brengen. Ik zie de Hogepriester de tempel voor ons ingaan. Hij gaat offeren. Hij gaat – zoals het Zijn taak was – het heilige der heiligen binnen om in dat allerheiligste bloed op de ark van het verbond te spatten. Reinigingsbloed, als teken dat het weer God mag zijn tussen God en ons. Terwijl u en ik hier op dat drukke voorhof zijn, gaat Hij daar voor ons binnen. Om onze namen bij God te brengen.

Ik weet niet hoe het met u hier op het voorhof vandaag is. Misschien bent u wel net zoals anderen gewoon druk in de weer. Of misschien voelt u zich juist wel een beetje onwennig en zit u aan de rand van het voorhof

en ziet u al die mensen zo druk bezig zijn in hun leven. Misschien hebben sommigen van u wel het gevoel niet meer zo hard te kunnen meedoen als weleer. Misschien dat sommigen het ook wel gewoon lastig vinden tussen al die drukdoende mensen. Misschien voel jij je wel heel alleen tussen al die mensen in. Of misschien bent u in uw hoofd wel bezig met de dingen die in uw leven zijn gebeurd. Of misschien hebt u juist wel zorgen over de dingen die voor de deur staan, de dag van morgen die je soms zo onrustig kan maken. Ik weet niet hoe u en jij hier op het voorhof staan, of zitten..., maar ziet u daar bij de tempel: de Hogepriester gaat weer naar binnen. En morgen..., dan zal Hij het weer doen. En overmorgen ook. Hij gaat voor jou pleiten. Hij gaat voor u bidden. Hij gaat Zijn offer weer aanbieden. Het offer van Zijn eigen leven. Hij is Dezelfde. Gisteren, vandaag en morgen. Tot in eeuwigheid.

Daarom zingen wij steeds allemaal liederen van vertrouwen. Staande of zittende in deze voorhof zingen wij met elkaar ons vertrouwen uit op deze eeuwige Hogepriester. Want door Hem hoeven wij niet bang te zijn in deze wereld waarin alles verandert... ook als de kerk in al die veranderingen misschien wordt meegezogen... ja, wij moeten alert blijven, wij mogen onze zorgen uiten, maar laten wij eerst ons vertrouwen uitspreken: Hij blijft altijd Dezelfde! Hij zal ons nooit vergeten! Hij was en is voor ons in de tempel bij Zijn Vader... en Hij zal daar altijd voor ons zijn.

Wij mogen op Hem vertrouwen. Ook als je teleurgesteld bent in jezelf, als je teleurgesteld bent geraakt in het leven..., of als je misschien geschrokken bent door je eigen keuzen en je eigen zonden... vertrouw op deze Hogepriester. Vandaag heeft Hij weer Zijn offer in het heiligste der heiligen gebracht. En morgen zal Hij dat weer doen. Om jou en mij voor altijd met God verbonden te laten zijn.

En ook als je misschien tegen de dag van morgen opziet. Als je tegen die onbekende weg opziet, die misschien best wel heel moeilijk zal kunnen zijn. Vertrouw op Hem. Hij is de Hogepriester die de allerdiepste diepte voor ons is doorgedaan. Op de weg die jij zult gaan, heeft er Eén al Zijn voetstappen gezet: Jezus Christus. Hij is gisteren en heden Dezelfde en tot in eeuwigheid.

Laten wij daarom blijven zingen. Hem de lof toezingen:

*Snel vergaan de mensenkinderen,
als de bloemen op het veld.
God alleen is onverminderd
steeds dezelfde sterke Held.
Loof de Heer van dood en leven,
Hem die onze dagen telt*
(Gez 460: 4 uit het Liedboek voor de kerken).